

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ο όροφο, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Ιεραρχική Προσφυγή Αρ. 59/2009

Μεταξύ:

SPIEL CLOTHING MANUFACTURING LTD

Αιτούντων

v.

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Ζαχαρίας Τουλούρας, Πρόεδρος
Ανδρέας Χριστοφή, Μέλος
Νίκος Πιττοκοπίτης, Μέλος
Ιωσήφ Ιωσηφίδης, Μέλος

Αιτούντες:

SPIEL CLOTHING MANUFACTURING LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Χριστόφορο Χριστοφόρου, Δικηγόρο
2. Σάββα Ρασπόπουλο, Δικηγόρο
3. Χρίστο Ρασπόπουλο, Δικηγόρο
4. Ανδρέα Χριστοφόρου, Δικηγόρο
5. Αναστάση Αναστασίου, Διευθυντή αιτούσας εταιρείας

Αναθέτουσα Αρχή:

ΤΜΗΜΑ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΓΟΡΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Κατερίνα Χαλλούμα-Ηρακλέους, Ανώτερη Λειτουργό
Κρατικών Αγορών και Προμηθειών
2. Θεόδωρο Φωτίου, Ανώτερο Αποθηκάριο
3. Ιφιγένεια Πετροκώστα, Μέλος Συμβουλίου Προσφορών
4. Κατερίνα Περικλέους, Μέλος Συμβουλίου Προσφορών

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 9 Οκτωβρίου, 2009

ΑΠΟΦΑΣΗ

A. Με την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή η Εταιρεία SPIEL CLOTHING MANUFACTURING LTD (στο εξής η Αιτήτρια) στρέφεται κατά της απόφασης της Αναθέτουσας Αρχής, Τμήματος Κρατικών Αγορών και Προμηθειών (στο εξής η Α.Α.) , να αναθέσει τη Σύμβαση των προϊόντων της κατηγορίας 1 (είδη 1-8) αναφορικά με το Διαγωνισμό με αρ. 2009Τ0015, *«Προμήθεια Έτοιμων Στολών εκστρατείας παραλλαγής στρατού ξηράς, Αεροπορίας, Αστυνομίας και Τελωνείου, Υφασμάτων, καλυμμάτων κρανών, πηληκίων ασκήσεων (τζοκεί) και κοντών παντελονιών (βερμούδων)»* σε άλλο προσφοροδότη.

B. Γεγονότα

1. Ο διαγωνισμός δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας στις 16.2.2009.
2. Ως τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών ορίστηκε η 24 Απριλίου 2009 και ώρα 9:00 π.μ..
3. Ακολουθήθηκε η ανοικτή διαδικασία με κριτήριο ανάθεσης της σύμβασης στην προσφορά με τη χαμηλότερη τιμή, νοουμένου ότι πληροί τις τεχνικές προδιαγραφές.
4. Στη συνεδρία ημερ. 27.5.2009 το Συμβούλιο Προσφορών αποφάσισε, υιοθετώντας την εισήγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης, την ανάθεση της σύμβασης αναφορικά με τα προϊόντα της κατηγορίας 1 (είδη 1-8) στην εταιρεία P.C. IOANNOU & SONS.
5. Την 1.6.2009 η Α.Α. πληροφόρησε την Αιτήτρια για την ως άνω απόφαση. Την ενημέρωσε δε περαιτέρω ότι η προσφορά της δεν έχει επιλεγεί γιατί η τιμή της για την κατηγορία 1 (είδη 1-8) ήταν ψηλότερη από την προσφορά της επιτυχούσας η οποία προσέφερε τιμή ύψους \$958.878.

6. Με τη λήψη της ως άνω επιστολής η Αιτήτρια στις 2.6.2009 απέστειλε σχετική επιστολή (ένσταση) στην Α.Α. καλώντας την να αναθεωρήσει την απόφαση της ισχυριζόμενη ότι η Αιτήτρια ήτο ο φθηνότερος προσφοροδότης και ότι παρείσφρησε σφάλμα ως προς την αξιολόγηση και σύγκριση της ισοτιμίας συναλλάγματος, εκφράζοντας παράλληλα την πρόθεση της για άσκηση Ιεραρχικής Προσφυγής.

7. Στις 5.6.2009 η Α.Α. πληροφόρησε την Αιτήτρια ότι οι αιτιάσεις που ανέφερε ήταν βάσιμες και για το λόγο αυτό θα προέβαινε στις κατάλληλες ενέργειες.

8. Στις 17.6.2009 η Α.Α. πληροφόρησε την Αιτήτρια ότι το Συμβούλιο Προσφορών του Υπουργείου Οικονομικών σε συνεδρία στις 12.6.2009, αποφάσισε να διατηρήσει την αρχική του θέση καθότι έκρινε ορθή την ισοτιμία που είχε λάβει υπόψη της η Επιτροπή Αξιολόγησης, ήτοι 1.3232 όπως αυτή δόθηκε στις 14.15' την 24.4.2009. Ως εκ τούτου η προσφορά κατακυρώθηκε στην επιτυχούσα εταιρεία P.C.ΙΟΑΝΝΟΥ & SONS.

9. Στις 25.6.2009 η Αιτήτρια καταχώρησε ενώπιον μας την παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή επιτυγχάνοντας παράλληλα τη λήψη Προσωρινού Μέτρου το οποίο και παρατάθηκε μέχρι την έκδοση τελικής απόφασης της Α.Α.Π. επί της παρούσας Ιεραρχικής Προσφυγής.

Γ. Οι θέσεις της Αιτήτριας

Τόσο δια του εγγράφου της προσφυγής τους όσο και δια των γραπτών τους αγορεύσεων αλλά και κατά την ακροαματική διαδικασία οι εκπρόσωποι της Αιτήτριας υποστήριξαν ότι λανθασμένα και κατά παράβαση του όρου 10.4.(4) των εγγράφων του Διαγωνισμού η Επιτροπή Αξιολόγησης και κατόπιν το Συμβούλιο Προσφορών έλαβε υπόψη την ισοτιμία δολαρίου έναντι του ευρώ που δόθηκε από την Κεντρική Τράπεζα η ώρα 14:15 μ.μ.(CET) και αφορούσε την τελευταία ημερομηνία υποβολής των προσφορών αντί να λάβει υπόψη την ισοτιμία που διδόταν κατά την 9^η πρωινή της ημέρας εκείνης, ώρα κατά την οποία ανοίχθηκαν οι προσφορές και που αφορούσε την προηγούμενη εργάσιμη ημέρα. Κάτι τέτοιο παραδεκτως θα ανέτρεπε το αποτέλεσμα και

θα αναδείκνυε την Αιτήτρια ως τον φθηνότερο προσφοροδότη για τα προϊόντα της κατηγορίας 1.

Η Αιτήτρια υπέβαλε προσφορά με συνολική προσφερθείσα τιμή €726.075 έναντι \$958.878 της επιτυχούσας.

Ο σχετικός όρος 10.4.(4) των εγγράφων του Διαγωνισμού προνοεί αυτολεξεί τα ακόλουθα:

«Σε περίπτωση που οι τιμές Προσφοράς δίνονται σε ξένο νόμισμα, για σκοπούς αξιολόγησης και σύγκρισης τιμών, αυτές θα μετατρέπονται σε ευρώ με βάση την τιμή πώλησης του ξένου συναλλάγματος έναντι του ευρώ που δίνεται από την Κεντρική Τράπεζα κατά την τελευταία ημερομηνία υποβολής των Προσφορών . Όταν η τελευταία ημερομηνία υποβολής των Προσφορών είναι τραπεζική αργία, θα λαμβάνεται υπόψη η τιμή συναλλάγματος της αμέσως προηγούμενης εργάσιμης ημέρας».

Η Α.Α. για σκοπούς σύγκρισης και αξιολόγησης των προσφορών, σύμφωνα με τον ως άνω όρο, χρησιμοποίησε για την μετατροπή σε Ευρώ την ισοτιμία που ανακοινώθηκε από την Κεντρική Τράπεζα στις 14:15 μ.μ. της 24.4.2009 ήτοι 1.3232, με αποτέλεσμα η προσφορά της επιτυχούσας να ανέλθει στα €724.665,96, προσφορά χαμηλότερη από αυτή της Αιτήτριας. Αντίθετα βάσει της ισοτιμίας που έδινε η Κεντρική Τράπεζα την 9^η πρωινή της 24.4.2009, η οποία ήτο 1.3050, η προσφορά της επιτυχούσας θα διαμορφώνετο στα €734.722,41 ήτοι δηλ. κατά €8.697,41 ψηλότερη από αυτή της Αιτήτριας, με συνέπεια το αποτέλεσμα να διαμορφώνετο διαφορετικά.

Κεντρικό θέμα της παρούσας προσφυγής αποτελεί η απάντηση στο ερώτημα ως προς το ποιος είναι ο κρίσιμος χρόνος μετατροπής της ισοτιμίας. Σύμφωνα με τον ισχυρισμό της Αιτήτριας, η τιμή συναλλάγματος που θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη για τη σύγκριση και αξιολόγηση των προσφορών είναι αυτή που ίσχυε στις 24.4.2009 και ώρα 09:00 πμ. και όχι αυτή που ίσχυε στις 14:15 της ίδιας μέρας και που λανθασμένα ελήφθη υπόψη στη βάση μιας λανθασμένης ερμηνείας που η Α.Α. έδωσε στο συγκεκριμένο όρο.

Ισχυρίζεται η Αιτήτρια ότι η λήξη της ημερομηνίας υποβολής των προσφορών αποτελεί τον κρίσιμο χρόνο όπου αποκρυσταλλώνονται όλα τα στοιχεία αξιολόγησης που το αποφασίζον όργανο έχει μπροστά του ούτως ώστε να ληφθεί απόφαση, κάτι που ενισχύεται και με την χρήση του ρήματος «δίνεται» στο σχετικό όρο.

Η ως άνω εισήγηση διασφαλίζει τόσο την ίση μεταχείριση των προσφοροδοτών που δέον να γνωρίζουν όλες τις παραμέτρους που δυνατό να επηρεάσουν την προσφορά τους πριν την υποβολή αυτής, συνταυτίζεται ως προς το πνεύμα με την προνοηθείσα επιφύλαξη του εν λόγω όρου αναφορικά με την περίπτωση τραπεζικής αργίας, εξασφαλίζει τη νομιμότητα, τη χρηστή διοίκηση, τη βεβαιότητα των συναλλαγών αλλά και την καλή πίστη και εμπιστοσύνη των πολιτών προς τη Διοίκηση και κατά συνέπεια προς το κράτος.

Παραθέτοντας ενώπιον μας σχετική νομολογία αναφορικά με την έννοια του κρίσιμου χρόνου για τον προσδιορισμό της ύπαρξης των προϋποθέσεων για συμμετοχή (Republic v. Pericleous and Others (1984) 3 C.L.R. 577, Tamassos Tobacco Suppliers and Co. v. Δημοκρατίας (1992) 3 A.A.Δ. 60, Gevo Ltd. V. Δημοκρατίας (1992) 3 A.A.Δ. 3180) υποστήριξαν ότι οτιδήποτε λαμβάνεται υπόψη μετά τη λήξη της υποβολής των προσφορών είναι εκτός των όρων του διαγωνισμού και προκαλεί ακυρότητα.

Υποστήριξαν τέλος με σχετικές παραπομπές σε αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι υποχρέωση υποβολής των στοιχείων πριν τον κρίσιμο χρόνο της τελευταίας ημέρας υποβολής των προσφορών δεν βαρύνει μόνο τους προσφοροδότες αλλά και τη διοίκηση και συνεπώς η πράξη της Α.Α., όπως λάβει υπόψη την ισοτιμία όπως διαμορφώθηκε κάποιες ώρες μετά τη λήξη υποβολής των προσφορών συνιστά, μεμπτότητα και ανεπίτρεπτη λήψη υπόψη εξωγενούς στοιχείου που οδηγεί αναπόφευκτα σε ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης.

Κατά δε την ενώπιον μας διαδικασία ενισχύοντας την επιχειρηματολογία τους αναφέρθηκαν οι δικηγόροι της Αιτήτριας στους Κανονισμούς 31(1), 31(4) και 33(1) της ΚΔΠ 201/2007 όπου κατά την άποψη τους η δυνατότητα που δίδουν τα ως άνω άρθρα

για άμεσο μετά τη λήξη της ημερομηνίας υποβολής των προσφορών χρόνο ανοίγματος τους, γνωστοποίηση στους προσφοροδότες της σειράς κατάταξης τους σε σχέση με το ύψος της τιμής της προσφοράς τους αλλά και αξιολόγησης των προσφορών αμέσως μετά το άνοιγμα τους αφίσταται της ερμηνείας της Α.Α. καθιστώντας αυτή παράλογη αφού μια τέτοια ερμηνεία θα απέκλειε την έναρξη της διαδικασίας αξιολόγησης πριν τις 14:15 της τελευταίας ημερομηνίας υποβολής προσφορών. Από τους πιο πάνω Κανονισμούς σε συνδυασμό με τον επίμαχο όρο και την προνοούμενη σ' αυτό επιφύλαξη συνάγουν οι Αιτητές ότι σκοπός του επίμαχου όρου δεν μπορεί παρά να είναι η γνώση των προσφοροδοτών αναφορικά με την ισοτιμία μετατροπής κατά την εκπνοή του χρόνου υποβολής των προσφορών των προσφοροδοτών.

Δ. ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Α.

Η Α.Α. τόσο δια της Εκθέσεως Γεγονότων της αλλά και κατά την ενώπιον μας διαδικασία απορρίπτοντας παν ισχυρισμό της Αιτήτριας επέμεινε στη θέση της όπως εκδηλώθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι η ορθή ερμηνεία του επίμαχου όρου επέβαλλε τη λήψη υπόψη της ισοτιμίας δολαρίου έναντι του ευρώ που ανακοινώθηκε από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά την εργάσιμη-τελευταία ημέρα υποβολής των προσφορών όπως αυτή διαμορφώθηκε στις 14:15 μ.μ, κάποιες ώρες δηλαδή μετά την εκπνοή της προθεσμίας υποβολής των προσφορών. Η παραπάνω αποτελεί επί μακρόν εφαρμοσμένη πρακτική από το Τμήμα Κρατικών Αγορών και Προμηθειών και όλες τις Αναθέτουσες Αρχές σύμφωνα με τα λεγόμενα των εκπροσώπων της Α.Α., οι οποίοι περαιτέρω υποστηρίζουν ότι η εν λόγω ερμηνεία την οποία εφαρμόζοντας το Συμβούλιο Προσφορών του Υπουργείου Οικονομικών οδήγησε στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι απολύτως συμβατή με τις σχετικές διατάξεις της νομοθεσίας, τις γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και τους όρους των εγγράφων του ως άνω διαγωνισμού.

Συγκεκριμένα υποστήριξαν οι εκπρόσωποι της Α.Α. ότι η λέξη «ημερομηνία» που αναφέρεται επί του επίμαχου όρου καταδεικνύει γραμματικά και ετυμολογικά τη χρονική στιγμή προσδιορισμένη ως προς την ημέρα το μήνα και τη χρονολογία. Η δε γραμματική ερμηνεία του όρου αποτρέπει τη χρήση της ισοτιμίας της προηγούμενης ημέρας ως εισηγούνται οι εκπρόσωποι της Αιτήτριας.

Επισημαίνουν δε οι εκπρόσωποι της Α.Α. ότι η Αιτήτρια έλαβε μέρος και σε άλλους διαγωνισμούς όπου η σχετική ισοτιμία λήφθηκε κατά τη διαμορφωθείσα ισοτιμία ευρώ δολαρίου όπως ανακοινώθηκε στις 14:15 από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα χωρίς να προβάλει αντίσταση επ' αυτού του σημείου.

Ενίστανται οι εκπρόσωποι της Α.Α. στο επιχείρημα της Αιτήτριας σχετικά με τον Κανονισμό 31(1) της ΚΔΠ 201/2007 αντιλέγοντας ότι ο γραμματέας στο άνοιγμα των προσφορών γνωστοποιεί την κατάταξη στο νόμισμα που υποβάλλει ο οικονομικός φορέας χωρίς να προβεί σε αξιολόγηση, αρμοδιότητα δε για τη τελευταία έχει η Επιτροπή Αξιολόγησης.

Υποστήριξαν τέλος ότι ναι μεν ο κρίσιμος χρόνος για την υποβολή των προσφορών προσδιορίζεται και με βάση την ώρα ωστόσο στο στάδιο της αξιολόγησης και μετατροπής της ισοτιμίας η ώρα δεν αποτελεί κριτήριο.

Ε. Αφού ακούσαμε τις θέσεις των δύο πλευρών και μελετήσαμε ενδελεχώς το σύνολο το Διοικητικού Φακέλου καταλήγουμε στην ακόλουθη απόφαση:

Κατ' αρχήν διαφωνούμε με την Αιτήτρια ότι γενικά και ανεξάρτητα από τους όρους εκάστου Διαγωνισμού ή/και το νομικό πλαίσιο που τον διέπει η λήψη υπόψη μεταγενέστερου χρονικού σημείου για μετατροπή της ισοτιμίας για σκοπούς κατακύρωσης μιας προσφοράς είναι ασύμβατη με την αρχή της ισότητας, τη χρηστή διοίκηση και τη διαφάνεια. Αρκετά διαφωτιστική επί του θέματος είναι η απόφαση Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1935 (Χαρ. Ι. Φιλιππίδης και Υιοί Λτδ ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Κεντρικού Συμβουλίου Προσφορών) η οποία αν και με διαφορετικά γεγονότα και αιτιάσεις εντούτοις διασαφηνίζει ότι μια ενδεχόμενη απόφαση της Διοίκησης για τον καθορισμό του ύψους της προσφοράς σε μεταγενέστερη της εκπνοής της προθεσμίας υποβολής μιας προσφοράς ημερομηνία, δεν αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας ούτε στοιχειοθετεί κατάχρηση εξουσίας ή παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης αφού δεν καταλήγει σε ευνοϊκή μεταχείριση οιοδήποτε εκ των προσφοροδοτών. Οι διακυμάνσεις δε στην ως άνω αναφερόμενη απόφαση όπως και

στην παρούσα του δολαρίου ήτο κάτι περισσότερο από πιθανές, κίνδυνο που συνειδητά αναλαμβάνει ο προσφοροδότης που επιλέγει να δώσει την προσφορά του σε άλλο νόμισμα όπως αποβεί σε βάρος του μια πιθανή διακύμανση της ισοτιμίας. Μια ως ανωτέρω ενδεχόμενη πρόνοια δεν δημιουργεί οιαδήποτε διάκριση εις βάρος οιαδήποτε προσφοροδότη με βάση την ως άνω νομολογία. Ο χρόνος βεβαίως μετατροπής της ισοτιμίας πρέπει να είναι εκ των προτέρων ορισμένος και καθορισμένος σε ρητή ημερομηνία στα έγγραφα του διαγωνισμού και να μην αφήνει περιθώρια επιλογής του εκ των υστέρων από τις Α.Α., πράγμα που θα προκαλούσε δυσπιστία στους διοικούμενους και αμφιβολίες ως προς την αντικειμενική κρίση της διοίκησης.

Από την άλλη η ως άνω απόφαση εκρίθη υπό άλλο νομοθετικό καθεστώς. Βάσει του παρόντος νόμου (Ν. 16(Ι)/2006) και ειδικά των κανονισμών 31(1), 31(4) και 33(1) της ΚΔΠ 201/2007 συνάγεται ευθέως η δυνατότητα που δίδουν ή/και η παρότρυνση όπως ευθέως μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των προσφορών ανοιχθούν οι προσφορές, ανακοινωθεί η κατάταξη των υποψηφίων αναφορικά με την οικονομική τους προσφορά και πραγματοποιηθεί η αξιολόγηση τους από το αρμόδιο όργανο. Η διαδικασία αξιολόγησης και σύγκρισης τιμών (στην ουσία δεν τίθεται θέμα αξιολόγησης αλλά απλής μετατροπής της ισοτιμίας για σκοπούς κατάταξης) είναι, αυτονόητα, βήμα που προηγείται της ανακοίνωσης της κατάταξης των υποψηφίων που σύμφωνα με τους Κανονισμούς ακολουθεί αμέσως το άνοιγμα των προσφορών. Η δε ερμηνεία που επιχείρησε να προσδώσει η Α.Α. ότι η ανακοίνωση των αποτελεσμάτων δίδεται με το νόμισμα υποβολής της προσφοράς δεν ικανοποιεί, ερχόμενη σε προφανή αντίθεση με τον σαφή ορισμό της κατάταξης η οποία και προνοεί ιεραρχική τοποθέτηση των υποψηφίων με βάση σταθερή παράμετρο.

Περαιτέρω θεωρούμε άστοχη την αναφορά εκ μέρους της Α.Α. για τη συμμετοχή της Αιτήτριας σε άλλους διαγωνισμούς όπου η σχετική ισοτιμία λήφθηκε κατά την διαμορφωθείσα ισοτιμία ευρώ δολαρίου όπως ανακοινώθηκε στις 14:15 από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, χωρίς η Αιτήτρια να προβάλλει ένσταση επ' αυτού του σημείου. Το τι επισυνέβη σε άλλες περιπτώσεις υπό διαφορετικές συνθήκες και γεγονότα δεν αποτελεί αντικείμενο εξέτασης της παρούσας και ούτε θα μπορούσε να

θέσει σε εφαρμογή το δόγμα της ανεπίτρεπτης επιδοκίμασας και αποδοκίμασας σε βάρος των Αιτητών.

Κομβικό σημείο της παρούσας υπόθεσης και σημείο που θα κρίνει την παρούσα στην ολότητά της, με βάση και τις ως άνω παρατηρήσεις, αποτελεί η ερμηνεία του επίμαχου **10.4.(4)** όρου ο οποίος διαλαμβάνει τα εξής:

«Σε περίπτωση που οι τιμές Προσφοράς δίνονται σε ξένο νόμισμα, για σκοπούς αξιολόγησης και σύγκρισης τιμών, αυτές θα μετατρέπονται σε ευρώ με βάση την τιμή πώλησης του ξένου συναλλάγματος έναντι του ευρώ που δίνεται από την Κεντρική Τράπεζα κατά την τελευταία ημερομηνία υποβολής των Προσφορών. Όταν η τελευταία ημερομηνία υποβολής των Προσφορών είναι τραπεζική αργία, θα λαμβάνεται υπόψη η τιμή συναλλάγματος της αμέσως προηγούμενης εργάσιμης ημέρας».

Η ισοτιμία δηλαδή προσδιορίζεται με βάση την τιμή πώλησης του ξένου συναλλάγματος έναντι του ευρώ που δίνεται από την Κεντρική Τράπεζα κατά την τελευταία ημερομηνία υποβολής των Προσφορών.

Η λέξη «ημερομηνία» υποδηλώνει κατά το Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας του Γεωργίου Δ. Μπαμπινιώτη (η σχετικότερη με την παρούσα υπόθεση σημασία που αποδίδεται στη λέξη) τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, προσδιορισμένη ως προς την ημέρα και το μήνα κατά τα οποία συνέβη ή θα συμβεί κάποιο γεγονός. Αναφέρεται δηλαδή σύμφωνα με το λεξικό μόνο στην ημέρα και το μήνα αφήνοντας εκτός χρονολογία ή ώρα ή οιονδήποτε άλλο χρονικό προσδιορισμό της πράξης. Το τελευταίο έρχεται όμως σε σύγκρουση με την ίδια την προκήρυξη του Διαγωνισμού όπου στην παράγραφο 4 αναγράφεται με τονισμένη γραφή η «Παρασκευή, 24 Απριλίου, 2009 και ώρα 9:00 π.μ.» ως τελευταία μέρα υποβολής των προσφορών. Προσδιορίζεται δηλαδή τόσο με βάση τη χρονολογία όσο και με βάση την ώρα, κριτήρια δηλαδή που δεν εμπίπτουν στον όρο βάση της απλής γραμματικής του ερμηνείας.

Η λέξη δε «δίνεται» υποδηλώνει τη μεταφορά πληροφορίας ήδη υπάρχουσας που πραγματώνεται σε μια διάρκεια με αναφορά τόσο στο χρόνο του ως άνω ρήματος όσο και στη λέξη «κατά» που ακολουθεί αυτό. Είναι γνωστό τοις πάση ότι οι τράπεζες για το κοινό κλείνουν στις 13:30 μ.μ. Ο αποδέκτης του «δίνεται» δεν μπορεί παρά να είναι το κοινό. Η ισοτιμία 1,3050 που δόθηκε στις 14:15 μ.μ. στις 23 Απριλίου, 2009 **δεν εφαρμόστηκε την ίδια ημέρα**, αλλά δόθηκε για να εφαρμοστεί ως **ισοτιμία εκκίνησης** την επομένη εργάσιμη δηλαδή την 24.4.2009. Η φράση του όρου «*κατά την τελευταία ημερομηνία υποβολής των Προσφορών*» αναφέρεται στη **διάρκεια** της ημέρας (κατά) και όχι στη λήξη της ημέρας. Μια ερμηνεία που περιορίζει το χρόνο στις 14:15 μ.μ., δεν αφήνει χρόνο για να δοθεί η πληροφορία.

Η επιφύλαξη τέλος του σχετικού όρου για την περίπτωση τραπεζικής αργίας συνάσσει ευθέως το σκοπό της θέσπισης του σχετικού όρου όπως η ισοτιμία να είναι στοιχείο εκ των προτέρων της εκπνοής της ημερομηνίας υποβολής των προσφορών γνώσης. Σε μία τέτοια περίπτωση οι προσφορές θα ανοίγοντο μετά την αργία, ημέρα κατά την οποία θα ήτο γνωστό ποιά ήταν η ισοτιμία της αργίας. Και όμως δεν χρησιμοποιείται με βάση το σχετικό όρο, καίτοι ισχύει για όλους και δεν τίθεται θέμα ισότητας και προκρίνεται η ημερομηνία που θα εδίδετο κατά τις εργάσιμες ώρες της προηγούμενης της αργίας ημέρας, η ισοτιμία δηλαδή που θα μπορούσε να γνωρίζει ο προσφοροδότης το χρόνο λήξης της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς του.

Η γραμματική και λογική ερμηνεία εκάστου όρου οιοδήποτε διαγωνισμού δεν μπορεί να παραγνωρίσει τη συστηματική θέση του όρου στον ευρύτερο όρο στον οποίο ανήκει αλλά και στη βάση του συνόλου των εγγράφων του Διαγωνισμού. Κρίνουμε με βάση όλα τα πιο πάνω ότι η Διοίκηση ενήργησε κατά παράβαση του ως άνω όρου, προφανώς ουσιώδους του Διαγωνισμού ικανού να επηρεάσει το αποτέλεσμα της κατακύρωσης, ερμηνεύοντας τον λανθασμένα στη βάση μιας απλής γραμματικής ερμηνείας που παραγνωρίζει τη λογική και την τοποθέτηση του επίμαχου όρου στο όλο σύστημα των όρων του Διαγωνισμού.

Θεωρούμε δε με βάση όλα τα πιο πάνω ότι η ορθή ερμηνεία του όρου στο πλαίσιο το οποίο τίθεται δεν μπορεί παρά να υποδηλώνει το κρίσιμο εκείνο σημείο της εκπνοής της

προθεσμίας υποβολής των προσφορών και συνεπώς κρίνουμε την απόφαση της Α.Α. λανθασμένη ως παράνομη.

Με βάση όλα τα πιο πάνω ομόφωνα αποφασίζουμε ότι η παρούσα Ιεραρχική Προσφυγή επιτυγχάνει και η προσβαλλόμενη απόφαση της Α.Α. ακυρώνεται.